C/2026/3933
1.9.2026

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 10 juli 2026

om Österrikes ekonomiska politik, socialpolitik, sysselsättningspolitik, strukturpolitik och budgetpolitik

(C/2026/3933)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1263 av den 29 april 2024 om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 ([1]), särskilt artikel 3.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EU) 2024/1263 anges målen för ramverket för ekonomisk styrning, som syftar till att främja sunda och hållbara offentliga finanser, hållbar och inkluderande tillväxt och resiliens genom reformer och investeringar och förhindra alltför stora offentliga underskott. I förordningen föreskrivs att rådet och kommissionen ska genomföra multilateral övervakning inom ramen för den europeiska planeringsterminen i enlighet med de mål och krav som anges i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*). Den europeiska planeringsterminen omfattar särskilt utformning av landsspecifika rekommendationer och övervakning av genomförandet av dessa.

(2) Den 25 november 2025 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, rapporten om förvarningsmekanismen 2026, enligt vilken Österrike inte identifierades som en av de medlemsstater som skulle behöva en fördjupad granskning. Kommissionen antog också en rekommendation till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet, en rekommendation till rådets rekommendation om Europeiska unionens humankapital och ett förslag till 2026 års gemensamma sysselsättningsrapport med en analys av genomförandet av riktlinjerna för sysselsättningen och principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Rådet antog rekommendationen om den ekonomiska politiken i euroområdet ([2]) den 21 april 2026 och den gemensamma sysselsättningsrapporten och rekommendationen om humankapital den 9 mars 2026.

(3) Den 29 januari 2025 offentliggjorde kommissionen konkurrenskraftskompassen, som är en strategisk ram som syftar till att stärka unionens globala konkurrenskraft under de kommande fem åren. I konkurrenskraftskompassen konstateras det att innovation, konkurrenskraft och utfasning av fossila bränslen samt säkerhet är förutsättningar för hållbar ekonomisk tillväxt. Sedan konkurrenskraftskompassen offentliggjordes har den legat till grund för arbetet inom ramen för den europeiska planeringsterminen, vilket säkerställer att EU-medlemsstaternas ekonomiska politik är förenlig med EU:s strategiska mål och skapar en enhetlig strategi för ekonomisk styrning som främjar hållbar tillväxt, innovation och resiliens i hela unionen.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1263 av den 29 april 2024 om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 (EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

([2]) EUT C, C/2026/2434, 28.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/2434/oj).

(4) Under 2026 fortsätter den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken att utvecklas parallellt med det sista steget i genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens ([3]). Planerna för återhämtning och resiliens har, i kombination med sammanhållningspolitiska medel, varit avgörande för att de politiska prioriteringarna inom ramen för den europeiska planeringsterminen ska ge resultat, eftersom planerna var nödvändiga för att på ett effektivt sätt hantera alla eller en betydande del av de utmaningar som identifierats i de relevanta landsspecifika rekommendationer som utfärdats under de senaste omgångarna och eftersom de program som finansieras genom den europeiska sammanhållningspolitiken behövde ta hänsyn till de landsspecifika rekommendationerna. Faciliteten för återhämtning och resiliens närmar sig sitt slut, men det är fortfarande viktigt att upprätthålla och bygga vidare på de reformer och investeringar som stöds och genomförs inom ramen för den, särskilt de som bidrar till att hantera de utmaningar som fastställts i de landsspecifika rekommendationerna.

(5) Den 3 juni 2026 offentliggjorde kommissionen 2026 års landsrapport för Österrike. Rapporten innehöll en bedömning av Österrikes framsteg med de landsspecifika rekommendationerna för 2025 och en utvärdering av Österrikes genomförande av planen för återhämtning och resiliens. På grundval av den analysen fastställdes i landsrapporten de mest akuta utmaningarna som Österrike står inför. I landsrapporten bedömdes också Österrikes framsteg med att genomföra den europeiska pelaren för sociala rättigheter och uppnå unionens överordnade mål för sysselsättning, kompetens och minskad fattigdom och social utestängning samt framstegen med att uppnå Förenta nationernas mål för hållbar utveckling.

(6) Den 8 juli 2025 antog rådet, efter kommissionens bedömning och rekommendation, en rekommendation om godkännande av Österrikes nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan ([4]). Planen omfattar perioden 2025–2029 och visar en finanspolitisk anpassning över sju år. Rådet rekommenderade följande maximala ökningstakter för nettoutgifter: 2,6 % år 2025, 2,2 % år 2026, 2,2 % år 2027, 2,0 % år 2028 och 2,3 % år 2029, vilket motsvarar de maximala kumulativa ökningstakter som med 2024 som basår beräknas till 2,6 % för 2025, 4,8 % för 2026, 7,2 % för 2027, 9,4 % för 2028 och 11,9 % för 2029. För åren 2025–2028 sammanfaller de maximala ökningstakterna för nettoutgifter med den korrigeringsbana som rekommenderades av rådet den 8 juli 2025 i enlighet med artikel 126.7 i EUF-fördraget, i syfte att få situationen med ett alltför stort underskott att upphöra ([5]). På grundval av kommissionens bedömning av effektiva åtgärder av den 3 juni 2026 ([6]) hålls förfarandet vid alltför stora underskott i Österrike vilande.

(7) Rysslands anfallskrig mot Ukraina och dess konsekvenser är en existentiell utmaning för EU. Kommissionen har uppmanat medlemsstaterna att på ett samordnat sätt begära en aktivering av stabilitets- och tillväxtpaktens nationella undantagsklausul i syfte att stödja EU:s insatser för att uppnå en snabb och betydande ökning av försvarsutgifterna ([7]), och detta förslag välkomnades av Europeiska rådet den 6 mars 2025. På Österrikes begäran antog rådet den 17 februari 2026, på rekommendation av kommissionen, en rekommendation som gör det möjligt för Österrike att avvika från de rekommenderade maximala ökningstakterna för nettoutgifter ([8]). Medan den nationella undantagsklausulen är aktiverad (2025–2028) kan Österrike göra omprioriteringar i de offentliga utgifterna eller öka de offentliga inkomsterna så att varaktigt högre försvarsutgifter inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

([4]) Rådets rekommendation av den 8 juli 2025 om godkännande av Österrikes nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan (EUT C, C/2025/3958, 20.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3958/oj).

([5]) Rådets rekommendation i syfte att få situationen med ett alltför stort offentligt underskott i Österrike att upphöra, antagen den 8 juli 2025. Alla handlingar som rör förfarandet vid alltför stora underskott i Österrike finns på https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-governance-framework/stability-and-growth-pact/corrective-arm-excessive-deficit-procedure/excessive-deficit-procedures-overview/Austria_en.

([6]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken, *Europeiska planeringsterminen 2026– Vårpaketet*, COM(2026) 200 final.

([7]) Meddelande från kommissionen *Skapa utrymme för ökade försvarsutgifter inom stabilitets- och tillväxtpakten*, Bryssel, 19 mars 2025, C (2025) 2000 final.

([8]) Rådets rekommendation av den 17 februari 2026 om tillåtelse för Österrike att avvika från de maximala ökningstakter för nettoutgifter som rådet fastställt i enlighet med förordning (EU) 2024/1263 (Aktivering av den nationella undantagsklausulen) (EUT C, C/2026/1158, 4.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/1158/oj).

(8) Den 29 april 2026 lämnade Österrike in sin årliga lägesrapport för 2026 ([9]) om efterlevnaden av de rekommenderade maximala ökningstakterna för nettoutgifter, genomförandet av de reformer och investeringar som ligger till grund för förlängningen av anpassningsperioden och genomförandet av reformer och investeringar för att hantera de största utmaningar som identifierats i de landsspecifika rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Den årliga lägesrapporten återspeglar också Österrikes halvårsvisa rapporter om de framsteg som gjorts när det gäller att genomföra planen för återhämtning och resiliens i enlighet med artikel 27 i förordning (EU) 2021/241. Rapporten om de åtgärder som vidtagits inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott ingår i den årliga lägesrapporten.

(9) Den reala BNP-tillväxten 2025 uppgick till 0,6 % och HIKP-inflationen låg på 3,6 %. Enligt kommissionens vårprognos 2026 beräknas BNP i fasta priser öka med 0,6 % 2026 och 0,9 % 2027, och HIKP-inflationen ligga på 3,0 % 2026 och 2,5 % 2027.

(10) Enligt uppgifter från Eurostat ([10]) minskade Österrikes offentliga underskott från 4,6 % av BNP 2024 till 4,2 % av BNP 2025. Minskningen av underskottet 2025 beror främst på genomförandet av ett konsolideringspaket. På grundval av de politiska åtgärder som var kända vid stoppdatumet för prognosen förutses i kommissionens vårprognos 2026 ett underskott på 4,1 % av BNP 2026 och 2027.

(11) Enligt kommissionens beräkningar var den finanspolitiska inriktningen ([11]), som omfattar både nationellt finansierade och EU-finansierade utgifter, kontraktiv med 1,1 % av BNP 2025. Den beräknas vara kontraktiv både 2026 och 2027, med 0,4 % av BNP vardera året.

(12) Enligt uppgifter från Eurostat ([12]) ökade Österrikes offentliga skuld från 80,0 % av BNP i slutet av 2024 till 81,5 % av BNP i slutet av 2025. Ökningen av skuldkvoten 2025 återspeglar främst budgetunderskottet, den blygsamma BNP-tillväxten och de kreditfinansierade investeringar i infrastrukturprojekt som vissa enheter utanför statsbudgeten inom den statliga sektorn har gjort. På grundval av de politiska åtgärder som var kända vid stoppdatumet för prognosen förutses i kommissionens vårprognos 2026 att skuldkvoten i förhållande till BNP kommer att öka till 83,4 % i slutet av 2026 och till 84,9 % i slutet av 2027.

(13) Enligt uppgifter från Eurostat ([13]) uppgick de totala offentliga försvarsutgifterna i Österrike till 0,7 % av BNP 2025, vilket motsvarar en ökning med 0,1 procentenheter jämfört med referensåret 2021. Enligt kommissionens vårprognos 2026 beräknas de uppgå till 0,9 % av BNP 2026, vilket motsvarar en ökning med 0,3 procentenheter av BNP jämfört med 2021.

(14) Unionen riskerar fortfarande att drabbas av avbrott i energiförsörjningen och hög prisvolatilitet, som förvärras av geopolitiska spänningar som påverkar de globala olje- och gasmarknaderna. Erfarenheterna från energikrisen 2022–2023 har visat att breda och icke riktade åtgärder medför stora finanspolitiska kostnader och är socialt och ekonomiskt ineffektiva. Sedan kriget i Mellanöstern bröt ut i februari 2026 har Österrike antagit en finanspolitisk åtgärd för att begränsa effekterna av de höga energipriserna för hushåll och företag ([14]), närmare bestämt en allmän sänkning av punktskatten (vilket omfattar rättsliga begränsningar avseende marginaler) på bensin och diesel i april och maj 2026. Enligt kommissionens vårprognos 2026 väntas de finanspolitiska kostnaderna för denna åtgärd uppgå till mindre än 0,1 % av BNP 2026, även om åtgärden skulle förlängas fram till årets slut.

(15) På grundval av kommissionens beräkningar ökade nettoutgifterna i Österrike med 2,0 % 2025. Nettoutgiftsökningen 2025 ligger under den rekommenderade maximala ökningstakten.

([9]) De årliga lägesrapporterna för 2026 finns på https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_sv.
([10]) Eurostats euroindikatorer, 22 april 2026.
([11]) Den finanspolitiska inriktningen definieras som ett mått på den årliga förändringen i det underliggande saldot för de offentliga finanserna. Syftet är att bedöma den ekonomiska impuls som härrör från finanspolitiska åtgärder, både sådana som finansieras nationellt och sådana som finansieras genom EU:s budget. Den finanspolitiska inriktningen mäts som skillnaden mellan i) den potentiella tillväxten på medellång sikt och ii) förändringen i primära utgifter efter avdrag för diskretionära åtgärder på inkomstsidan och inbegripet utgifter som finansieras med icke återbetalningspliktigt stöd (bidrag) från faciliteten för återhämtning och resiliens och andra unionsfonder.
([12]) Eurostats euroindikatorer, 22 maj 2026.
([13]) Eurostat, ändamålsklassificering av den offentliga förvaltningens utgifter (Cofog).
([14]) Detta återspeglar situationen vid stoppdatumet för kommissionens vårprognos 2026 (4 maj 2026).

(16) Enligt kommissionens beräkningar väntas Österrikes nettoutgifter öka med 2,1 % 2026 och kumulativt med 4,1 % under 2025 och 2026. Den beräknade nettoutgiftsökningen 2026 ligger under den rekommenderade maximala ökningstakten. Även när 2025 och 2026 beaktas tillsammans ligger den beräknade kumulativa ökningstakten för nettoutgifterna under den rekommenderade maximala ökningstakten.

(17) I rekommendationen om godkännande av Österrikes medelfristiga plan anges de reformer och investeringar som ligger till grund för förlängningen av anpassningsperioden och en tidsplan för deras genomförande. Med beaktande av den information som Österrike har lämnat i sin årliga lägesrapport konstaterar kommissionen att genomförandet av de viktigaste stegen i dessa reformer och investeringar, som skulle ha genomförts senast den 30 april 2026, i stort sett är på rätt spår. Kommissionen anser att Österrike överlag har uppfyllt sina åtaganden på ett tillfredsställande sätt ([15]).

(18) Den åldrande befolkningen utgör en betydande utmaning för pensionssystemets finanspolitiska hållbarhet. De offentliga pensionsutgifterna är bland de högsta i unionen och uppgick till 14,5 % av BNP 2025, vilket också återspeglar en låg faktisk pensionsålder. Trots nya och tidigare åtgärder, bland annat strängare regler för förtidspensionering från och med 2026 och konvergens när det gäller mäns och kvinnors pensionsålder fram till 2033, förväntas den faktiska och lagstadgade pensionsåldern förbli låg jämfört med andra medlemsstater. De federala överföringarna till pensionssystemet förväntas förbli betydande. Däremot är de kompletterande pensionssystemen fortfarande underutvecklade, med låg täckning och begränsad finansiell omfattning.

(19) Förutom en åldrande befolkning bidrar fragmentering och kostnadsineffektivitet till höga utgifter för hälso- och sjukvård samt långvarig vård och omsorg, vilket belastar de offentliga finanserna. Utgifterna är fortfarande främst koncentrerade till sjukhusvård, och den bristande efterlevnaden av utgiftsmålen fortsätter att undergräva budgetkontrollen. Reformer, bland annat inrättandet av en fond för reform av hälso- och sjukvården 2026, ska stärka primärvården och digitaliseringen, men genomslaget begränsas av bristande stöd från myndigheterna, exempelvis svag samordning av vårdkedjorna. Hälso- och sjukvårdssystemet har fortfarande inte digitaliserats fullt ut, vilket begränsar effektivitetsvinsterna. Trots de relativt höga utgifterna för sjukdomsförebyggande åtgärder finns det utrymme att öka insatserna för att hantera beteenderelaterade riskfaktorer och förebygga icke-överförbara sjukdomar. Inom den långvariga vården och omsorgen kvarstår brister i styrningen, bland annat avsaknaden av bindande utgiftsmål och den begränsade samordningen med hälso- och sjukvården. Den relativt höga andelen vård- och omsorgsboenden och de regionala skillnaderna i utbudet tyder på att det finns utrymme att förbättra kostnadseffektiviteten och få en mer enhetlig vårdkvalitet.

(20) Österrikes finanspolitiska ramverk kännetecknas av ett komplext system med mellanstatliga överföringar mellan federala och regionala myndigheter, vilket begränsar de offentliga utgifternas effektivitet. Förbundsstaterna har en låg nivå av skatteautonomi och förlitar sig i hög grad på delade intäkter snarare än sina egna källor – endast en liten andel av de totala offentliga intäkterna 2025 kom från subnationella källor. Samtidigt är finansieringen av samhällsviktiga tjänster såsom hälso- och sjukvård, barnomsorg och kollektivtrafik delvis beroende av förbundsstaternas och kommunernas utgifter. Österrike reviderade landets stabilitetspakt 2025 i april 2026 med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2024 för att fastställa skuld- och underskottsmål för federala, regionala och lokala myndigheter och införa krav på månatlig rapportering på regional nivå, men de konkreta förändringarna av utgiftsfördelningen och ansvarsmekanismerna var blygsamma. Pakten bygger till stor del på befintliga arrangemang och ändrar inte i grunden den komplexa fördelningen av befogenheter mellan olika förvaltningsnivåer. Dessutom är det nuvarande samarbetet mellan kommunerna ojämnt. Genom att koppla kommunala data till en driftskompatibel plattform för informationsutbyte och främja partnerskap för mångsidiga tjänster (*Mehrzweckverbände*) på funktionell nivå kan man öka effektiviteten, tjänsternas kvalitet och kostnadsbesparingarna.

(21) Skattemixen är fortfarande kraftigt beroende av arbetsinkomst och konsumtion. Under 2025 hade Österrike den femte högsta skattekvoten i EU med en betydande genomsnittlig skattekil på arbete ([16]). Sedan 2023 har skatteskikten för personlig inkomst indexerats mot inflationen, vilket förhindrar en ytterligare ökning av skattekilen genom skatteglidning. Flera långvariga strukturella utmaningar i skattemixen har dock fortfarande inte hanterats. En bättre användning av mer tillväxt- och sysselsättningsfrämjande skatter skulle kunna bidra till att skapa det budgetutrymme som behövs och förbättra den övergripande skattestrukturen.

([15]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken, *Europeiska planeringsterminen 2026– Vårpaketet*, COM(2026) 200 final.

([16]) OECD (2026), *Taxing Wages 2026*.

(22) Att lokala och regionala myndigheter, arbetsmarknadens parter, civilsamhället och andra berörda parter deltar på ett systematiskt och meningsfullt sätt vid rätt tidpunkt är fortsatt avgörande för att säkerställa ett brett ägarskap för ett framgångsrikt genomförande av unionens finansieringsinstrument, även inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

(23) Genomförandet av sammanhållningspolitiska program i Österrike, som omfattar stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Fonden för en rättvis omställning (FRO) och Europeiska socialfonden+ (ESF+), sker i högre takt än EU-genomsnittet, både vad gäller projekturval och utbetalningar. Det är viktigt att upprätthålla den nuvarande takten och samtidigt maximera investeringarnas inverkan på plats. Österrike vidtar redan åtgärder inom ramen för sina sammanhållningspolitiska program för att stärka konkurrenskraften och tillväxten. Trots detta kan vissa områden behöva stärkas ytterligare vid genomförandet, däribland dem som gäller energieffektivitet och integrerad territoriell utveckling och stadsutveckling. Det är avgörande att säkerställa att de nya investeringar som Österrike identifierade i sin halvtidsöversyn av de sammanhållningspolitiska fonderna, särskilt de som är kopplade till de fem prioriteringar som fastställs i förordningen om halvtidsöversynen ([17]), genomförs snabbt och effektivt.

(24) Österrike står inför flera utmaningar när det gäller de offentliga finansernas hållbarhet, arbetsmarknaden och kompetensutvecklingen, affärsdynamiken och företagens konkurrenskraft, landets fortsatta beroende av fossila bränslen och de höga energipriserna.

(25) Trots de åtgärder som vidtagits för att förenkla nyföretagande och utöka utbudet av finansieringsinstrument fortsätter bristen på riskfinansiering att hindra innovativa företag från att expandera. De lokala marknaderna för risk- och tillväxtkapital är fortfarande underutvecklade jämfört med ledande jämförbara länder i EU, samtidigt som finansieringen för nystartade företag minskade med 56 % 2025 till den lägsta nivån sedan 2019. Bristen på riskkapitalfinansiering skulle kunna minska genom det planerade inrättandet av fondandelsfonder för uppstartsföretag och expanderande företag och genom hanteringen av de återstående hinder som gör det svårt för institutionella investerare, såsom pensionsfonder och försäkringsgivare, att investera i långsiktiga egetkapitalinstrument. En förstärkning av det kompletterande pensionssystemet skulle också kunna bidra till att fördjupa Österrikes aktiemarknad och mobilisera ytterligare kapital för innovativa företag.

(26) Trots de stora investeringarna i forskning och utveckling (bland de tre främsta EU-medlemsstaterna) är omvandlingen till säljbara produkter och disruptiv innovation fortfarande begränsad. Den europeiska resultattavlan för innovation 2025 visar Österrikes relativt svaga resultat när det gäller små och medelstora företags införande av produktinnovationer. För att råda bot på detta aviserade regeringen åtgärder för att förbättra FoU-kapaciteten i industristrategin för 2035 och antog den tredje forsknings-, teknik- och innovationspakten för 2027–2029, med en total finansieringsram på omkring 5,5 miljarder EUR. Det krävs ett grundligt genomförande av dessa åtgärder, bland annat genom en ännu mer förstärkt samordning av befogenheter mellan ministerier och effektorienterad övervakning, för att Österrikes höga FoU-utgifter ska leda till säljbara innovationsresultat som är jämförbara med de ledande medlemsstaternas.

(27) Att företagen släpar efter i införandet av avancerad digital teknik är fortsatt en utmaning för tillväxten och produktiviteten. Framstegen med digitaliseringen av Österrikes ekonomi är fortfarande ojämna. Små och medelstora företag uppvisar en nivå av grundläggande digital intensitet som ligger något över EU-genomsnittet, och införandet av AI bland företag går starkt framåt. Företagsanvändningen av annan avancerad digital teknik, särskilt molntjänster och dataanalys, ligger dock fortfarande under EU-genomsnittet. Riktade åtgärder behövs fortfarande för att ta itu med denna klyfta, inbegripet ekonomiska incitament, starkare stöd till företagens användning av moln- och datalösningar och investeringar i digitala färdigheter.

(28) Den administrativa bördan och regelbördan tynger företagsklimatet i Österrike, bromsar tillståndsförfarandena och innebär att företagen måste avsätta betydande resurser till administrativa uppgifter. Framsteg har gjorts i och med att det nu finns möjlighet att registrera företag digitalt, men det krävs betydande ytterligare åtgärder. Den föreslagna reformen av handelslagstiftningen har potential att påskynda tillståndsgivningen för företag och minska den administrativa bördan, men för att den ska kunna genomföras fullt ut krävs ett effektivt samarbete på lokal, regional och federal nivå.

([17]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/1914 av den 18 september 2025 om ändring av förordningarna (EU) 2021/1058 och (EU) 2021/1056 vad gäller särskilda åtgärder för att hantera strategiska utmaningar i samband med halvtidsöversynen.

(29) De österrikiska konsumenterna påverkas negativt av den bristande konkurrensen inom vissa sektorer, vilken bidrar till högre priser. Territoriella begränsningar i utbudet har negativa konsekvenser för de österrikiska konsumenterna på grund av betydligt högre priser för identiska livsmedel och kroppsvårdsprodukter. Detta förvärras ytterligare av hinder för marknadstillträde. Regleringsbegränsningar för vissa yrken och tjänsteleverantörer, t.ex. inom väg- och vattenbyggnad, begränsar konkurrensen ytterligare och skapar hinder, bland annat för gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster.

(30) Problem med bostäder till överkomlig kostnad uppstod bland annat till följd av stigande byggkostnader och ett minskande utbud av nya bostäder, vilket försatte nya aktörer på bostadsmarknaden i ett ofördelaktigt läge. En översyn av komplexa tekniska standarder som kallas ”etablerad handelspraxis” för att minska krav som inte är absolut nödvändiga av säkerhets- eller energieffektivitetsskäl skulle kunna bana väg för en smart förenkling som sänker kostnaderna.

(31) Österrike vidtog flera åtgärder under 2025 för att ta itu med de höga energipriserna. Utöver de kortsiktiga åtgärder som vidtogs för att sänka energipriserna för energiintensiv industri och sänka elavgiften för år 2026 antogs även lagen om elmarknaden. Den nya lagen innebär en viktig regelverksförändring för den österrikiska elmarknaden och kommer att bidra till att öka energiflexibiliteten och möjliggöra ingåendet av energiköpsavtal. För att uppnå hållbart och strukturellt lägre priser måste lagen om elmarknaden dock genomföras fullt ut och utan dröjsmål. Landets beroende av naturgas för elproduktion i kombination med den begränsade icke-fossila flexibiliteten och den delvis begränsade sammanlänkningskapaciteten fortsätter dock att driva upp energipriserna, som ligger betydligt över EU-genomsnittet. Detta beroende av naturgas kvarstår visserligen, men Österrike har vidtagit åtgärder för att förbättra energitryggheten genom att diversifiera sina gasförsörjningskällor.

(32) Österrike gör fortsatta framsteg i omställningen till ren energi, men fossila bränslen stod fortfarande för mer än hälften av landets energimix 2024. För att uppnå sina mål för 2030 måste Österrike öka takten i utbyggnaden av kapaciteten och infrastrukturen för förnybar energi, särskilt för vindkraft, där endast 0,2 GW ny kapacitet lades till 2025. Förnybar energi stod för 83,9 % av elproduktionen 2025, med en hög andel vattenkraft. Med tanke på de säsongsbundna variationerna inom vattenkraft och solceller är vindkraft, som stod för 11,8 % av produktionen av förnybar energi 2024, ett kostnadseffektivt komplement som kan minska behovet av elimport, särskilt under vintern. För att man ska kunna nå de mål som fastställs i lagen om utbyggnad av förnybar energi och den nationella energi- och klimatplanen kommer man att behöva förkorta tillståndstiderna och utse tillräckliga accelerationsområden, särskilt för vindkraft. Det är fortfarande viktigt att påskynda uppgraderingen och utbyggnaden av elnätet, även över gränserna, samt att öka lagringskapaciteten för att driva på omställningen till ren energi. Detta kräver både mer investeringar och snabbhet, bland annat när det gäller tillståndsgivning, så att ytterligare produktion av förnybar energi kan integreras i systemet.

(33) Den nuvarande takten i utfasningen av fossila bränslen är fortfarande otillräcklig för att Österrike ska kunna uppnå sina klimatmål för 2030 och sitt klimatneutralitetsmål för 2040. Under 2024 minskade utsläppen av växthusgaser med 3 %, vilket är betydligt långsammare än 2023, och preliminära uppskattningar tyder på en utsläppsökning 2025. Industriutsläppen har minskat på senare tid, men sektorn är fortfarande energi- och utsläppsintensiv. De åtgärder som vidtas till stöd för utfasningen av fossila bränslen i industrin och utvecklingen av ren industriell infrastruktur, inbegripet fysisk expansion och regelverk, bör vidareutvecklas, med fokus på regioner med hög utsläppsintensitet. Utsläppen från transporter minskade under 2024, främst på grund av minskad godstrafik, men de politiska framstegen är fortfarande begränsade. Det kommer att vara viktigt att fasa ut subventioner till fossila bränslen och påskynda elektrifieringen av transporter, inbegripet godstransporter på väg. För att minska utsläppen ytterligare krävs det också att energieffektiviteten förbättras inom industri, transport och byggnader, bland annat genom lagstiftningsreformer av hyres- och fastighetsregleringar för att underlätta renovering av byggnader.

(34) Arbetsmarknaden står inför utmaningar när det gäller att möta efterfrågan på arbetskraft mot bakgrund av den åldrande befolkningen och de relativt höga skatterna på arbete och sociala avgifterna, som är bland de högsta i EU. Sysselsättningen fortsatte att öka gradvis, främst till följd av höjningen av den lagstadgade pensionsåldern för kvinnor. Det genomsnittliga antalet arbetade timmar per vecka låg kvar på en låg nivå, nämligen 35,8 timmar (jämfört med 37,3 timmar på EU-nivå). Arbetskraftsdeltagandet och sysselsättningsgraden bland kvinnor 2025 var höga och uppgick till 75,1 % respektive 74,2 %, vilket är över respektive EU-genomsnitt men under männens nivåer (82,7 % respektive 81 %). Samtidigt har Österrike dock en av de största klyftorna mellan könen när det gäller deltidsarbete inom EU, med 37,1 procentenheter år 2025, och nästan hälften av alla kvinnor (49,6 %) arbetar deltid. Den höga skattekilen på arbete avskräcker från att övergå från deltidsarbete till heltidsarbete, vilket bidrar till arbetskraftsbrist och begränsar den ekonomiska potentialen. Trots de förbättringar som gjorts när det gäller att utöka förskoleverksamheten och barnomsorgen är täckningen och tillgången fortfarande ojämnt fördelad mellan förbundsstaterna. De främsta orsakerna är det splittrade styrningssystemet, finansieringen och personalbristen. En obligatorisk kvalitetsram med tydliga kvalitetsnormer skulle kunna bidra till att åtgärda den ojämna kvaliteten på lokal nivå.

(35) Mot bakgrund av humankapitalets avgörande roll för att stärka unionens konkurrenskraft och strategiska oberoende rekommenderade rådet 2026 medlemsstaterna att vidta åtgärder för att skyndsamt ta itu med strukturella utmaningar kopplade till humankapital på områdena kompetens och utbildning som hämmar konkurrenskraften. De landsspecifika rekommendationerna för 2026 till Österrike kan bidra till genomförandet av rådets rekommendation om Europeiska unionens humankapital.

(36) Arbetskraftsbristen började minska, men ligger fortfarande på en jämförelsevis hög nivå. Kompetensbrist och regionala skillnader försvårar fortsättningsvis rekryteringen av kvalificerade hantverkare för arbeten som kräver medelhög utbildningsnivå. Den höga vakansgraden i vissa regioner står i kontrast till den relativt höga arbetslösheten i andra. Den regionala arbetskraftsrörligheten hindras bland annat av skillnader i hyrespriser och tillgången till subventionerat boende samt skillnader i tillgången till förskoleverksamhet och barnomsorg för barn under tre år. Yrkesutbildningssystemet står inför allt större utmaningar, trots att det är välutvecklat. Omkring 24 500 blivande lärlingar kunde inte hitta praktikplatser under 2025, och utmaningarna är större i små och medelstora företag. Utbildningens kvalitet är också ett problem, inbegripet användningen av digitala verktyg.

(37) Sysselsättningsresultaten är fortfarande svaga jämfört med EU-genomsnittet för äldre, lågutbildade och personer med invandrarbakgrund. Bland de senaste reformerna för att öka sysselsättningen ingår stöd för återanställning av äldre långtidsarbetslösa, bättre tillgång till förtidspensionering, införande av delpension och aviserade skatteincitament för arbete efter den lagstadgade pensionsåldern. Politiken för integration på arbetsmarknaden för personer med invandrarbakgrund och lågkvalificerade arbetssökande har dock fortfarande brister. Stärkta insatser för kompetenshöjning och omskolning i kombination med bättre samordning av den framtida strategin för livslångt lärande 2040 mellan förbundsstaterna och den federala nivån skulle kunna bidra till att ytterligare förbättra de grundläggande färdigheterna och öka båda gruppernas integration på arbetsmarknaden.

(38) Den sociala situationen i Österrike försämrades under 2025, då andelen personer som riskerar fattigdom eller social utestängning ökade. De låga inkomsterna ökade i långsammare takt än medelinkomsterna, och de sociala transfereringarna hade mindre effekt när det gällde att minska fattigdomen. Barn drabbades oproportionerligt hårt, och en av fyra riskerade att drabbas av fattigdom eller social utestängning, vilket var en ökning med 3,5 procentenheter från 2024 och över EU-genomsnittet. Andelen personer som löper risk för fattigdom eller social utestängning ökade också bland lågutbildade och personer födda utanför EU. Trots den senaste tidens reformer behöver man fortfarande förbättra tillgången till lämplig utbildning för personer med invandrarbakgrund och för lågkvalificerade personer. Om det fanns tillräckligt med språkkurser i tyska skulle detta i synnerhet förbättra anställbarheten. Dessutom är många arbetstagare från länder utanför EU överkvalificerade (45,4 % 2025) jämfört med österrikare (23 %) och andra EU-medborgare (32,2 %), eftersom det för närvarande inte finns något standardiserat nationellt system för erkännande av utländska kvalifikationer i Österrike. Ett snabbare och mer enhetligt erkännande av kvalifikationer skulle kunna frigöra outnyttjad potential på arbetsmarknaden, främja integrationen av migranter och bidra till att minska risken för fattigdom bland dem.

(39) Österrike står fortfarande inför utmaningar när det gäller att höja nivån på grundläggande färdigheter. Omkring en av fyra studenter saknar grundläggande färdigheter och denna andel är betydligt högre bland studenter från mindre gynnade förhållanden och med migrantbakgrund. Österrike kommer inte att uppnå målet för det europeiska utbildningsområdet om att andelen elever som underpresterar ska vara mindre än 15 % år 2030, och det finns stora socioekonomiska och regionala skillnader. Andelen unga med högst grundskoleutbildning ökar, särskilt bland mindre gynnade inrikes födda elever och elever med migrantbakgrund. Utbildningsresultaten varierar fortfarande mellan förbundsstaterna och den ihållande bristen på lärare och personal begränsar möjligheterna att förbättra läranderesultaten. Med hjälp av systematiska uppföljningsåtgärder för att få unga att stanna kvar i den allmänna utbildningen, riktat stöd som kombinerar grundläggande färdigheter och språkinlärning, insatser för att avhjälpa lärar- och personalbristen och skapa en inkluderande lärarutbildning samt flexibla vägar till en andra chans går det att förbättra integrationen, anställbarheten och den sociala sammanhållningen. För att ta itu med dessa utmaningar har den österrikiska regeringen vidtagit viktiga åtgärder, såsom *Chancenbonus*-programmet.

(40) Mot bakgrund av de nära kopplingarna mellan euroområdets ekonomier och deras gemensamma bidrag till Ekonomiska och monetära unionens funktion rekommenderade rådet 2026 att medlemsstaterna i euroområdet vidtar åtgärder, inbegripet genom sina planer för återhämtning och resiliens, för att genomföra 2026 års rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet. För Österrike bidrar rekommendation 1 till genomförandet av de första, andra, tredje och femte rekommendationerna om euroområdet, rekommendation 2 till genomförandet av den fjärde rekommendationen om euroområdet, rekommendation 3 till genomförandet av de sjunde, nionde och elfte rekommendationerna om euroområdet, rekommendation 4 till genomförandet av den sjunde rekommendationen om euroområdet och rekommendation 5 till genomförandet av den femte rekommendationen om euroområdet.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Österrike att 2026 och 2027 vidta följande åtgärder:

1. Fortsätta att följa de maximala ökningstakter för nettoutgifter som rådet rekommenderade den 8 juli 2025, i syfte att åtgärda situationen med ett alltför stort underskott samtidigt som man utnyttjar flexibiliteten i den nationella undantagsklausulen, som aktiverats av rådet. Stärka de samlade utgifterna och beredskapen på försvars- och säkerhetsområdet, i enlighet med punkt 53 i Europeiska rådets slutsatser av den 19 mars 2026, och samtidigt säkerställa skuldhållbarhet och utgiftseffektivitet och gradvis anpassa budgeten för att klara strukturellt högre försvarsutgifter. Säkerställa att de åtgärder som vidtas för att mildra effekterna av de höjda energipriserna är tillfälliga och inriktade på att skydda utsatta hushåll eller tillgodose energiintensiva företags behov och bevarar incitamenten för energibesparingar och att deras finanspolitiska kostnader är förenliga med åtagandena enligt EU:s finanspolitiska ram. Fortsätta att genomföra de reformer och investeringar som ligger till grund för förlängningen av anpassningsperioden i enlighet med rådets rekommendation av den 8 juli 2025. Vidta beslutsamma åtgärder för att säkerställa hållbarhet i de offentliga finanserna, bland annat genom att förbättra den finanspolitiska hållbarheten för hälso- och sjukvården, den långvariga vården och omsorgen samt pensionssystemen, bland annat genom att rationalisera sjukhusinfrastrukturen, förbättra kostnadseffektiviteten inom hälso- och sjukvården och den långvariga vården och omsorgen, stärka digitaliseringen och de sjukdomsförebyggande åtgärderna för att främja utgiftskontroll och höja den faktiska pensionsåldern avsevärt. Förenkla och rationalisera de finanspolitiska relationerna och ansvarsfördelningen mellan olika förvaltningsnivåer och säkerställa att ansvaret för finansiering och utgifter är tydligt definierat. Förbättra skattemixen på ett budgetneutralt sätt för att minska den höga skattekilen på arbete.

2. Säkerställa kontinuitet i de reformer och investeringar som genomförs inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens. Fortsätta genomförandet av de sammanhållningspolitiska programmen, när så är lämpligt, på grundval av omfördelningen till strategiska prioriteringar och flexibilitet som överenskommits inom ramen för halvtidsöversynen av den sammanhållningspolitiska ramen.

3. Främja affärsdynamiken och skapandet av och tillväxten för unga företag, bland annat genom att ge bättre tillgång till risk- och tillväxtkapital och underlätta kapitalinvesteringar från institutionella investerare och stärka de kompletterande pensionssystemen. Förbättra de stora FoU-investeringarnas omvandling till säljbara lösningar och öka företagens användning av avancerad digital teknik. Förenkla lagstiftningen och minska den administrativa bördan, särskilt för små och medelstora företag, bland annat genom att påskynda tillståndsförfarandena. Ta itu med de rättsliga hindren inom tjänstesektorn och stärka konkurrensen för att därmed sänka priserna. Vidta åtgärder mot höga byggkostnader.

4. Genomföra ellagen, förbättra energisystemets flexibilitet och ge incitament till energiköpsavtal. Förbättra energieffektiviteten, minska det allmänna beroendet av fossila bränslen och påskynda utbyggnaden av förnybar energi och den infrastruktur som krävs, särskilt genom att förenkla tillståndsförfarandena och inrätta särskilda accelerationsområden. Ytterligare minska utsläppen, särskilt inom transportsektorn och genom att påskynda utfasningen av fossila bränslen i industrin, särskilt i regioner med hög utsläppsintensitet.

5. Skapa incitament för att öka antalet arbetade timmar totalt sett och kvinnors deltagande på arbetsmarknaden på heltid, bland annat genom att förbättra ramvillkoren och framför allt kvaliteten på och tillgången till barnomsorgstjänster. Ta itu med bristen på kvalificerad arbetskraft och de regionala skillnaderna, bland annat genom att förbättra arbetsmarknadsresultaten för äldre arbetstagare och för missgynnade grupper, såsom personer med invandrarbakgrund, inbegripet genom erkännande av deras kvalifikationer. Höja nivån på de grundläggande färdigheterna från tidig ålder.

Utfärdat i Bryssel den 10 juli 2026.

På rådets vägnar

S. HARRIS

Ordförande